

لہ بلاؤکراوہ کانی سائتی ئیمان وەن

WWW.IMAN1.COM

بەشی زەکات (الزَّكَاةُ)

زەکات لہ سەر کی پیویستہ ؟

(عَلَى مَنْ تَجِبُ الزَّكَاةُ ؟)

زەکات دان پیویست (وَأَجِب) ه (۳۵۹)،

(۳۵۹) زەکات پایە یەکی گرنگە لہ پایە کانی ئیسلام ، لہ بەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ عُمَرَ)

(خوای لی پازی بیئت) بروانە (پ ۱۰۰) .

وہ لہ قورئاندا خوای گەورە لہ هشتا و دوو (۸۲) شویندا لہ گەل نوێژدا پیکە وە باسی

کردوون .

وہ خوای گەورە لہ قورئاندا وە پیغە مبهری خوایش (ﷺ) لہ سوننە تدا زۆر هانی

موسولمانان دەدەن لہ سەر بە جی هینانی ئەم فەرزە ، خوای گەورە لہ سورە تی (التوبة):

﴿ خُدْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا ﴾ واتە: وە لہ پارە و

مالە کانیاندا زەکاتیان لی وەر بگرە تا بە هۆیە وە مال و دەروونیان پاک بکەیتە وە .

وہ هەروەها لہ سوهرتی (الروم: ۳۹) دا خوای گەورە دەفرمی: ﴿ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا

لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ ، وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ

هُمْ الْمُضْعِفُونَ ﴾ واتە: وە ئەو هە ی کە بە سوود (رباً) دەیدەن بە خەلکی بو ئەو هە ی پارە تان

زیاد بیئت ، لای خوای گەورە هیچ زیاد ناکات و بی بەرە کە تە ، وە ئەو هە ی کە بە زەکات

دەیدەن ، مەبەستان رەزامەندی خوایە ، ئا ئەوانە یە مالە کانیان چەند جار زیاد دەکات .

وہ (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) کە وە پیغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ

تَصَدَّقَ بِعَدْلِ تَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ - فَإِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا

بِيَمِينِهِ ثُمَّ يُرَبِّيهَا لِصَاحِبِهَا كَمَا يُرَبِّي أَحَدَكُمْ فَلَوْهُ ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ)) واتە:

هەر کە سێک بە ئەندازە ی خورمایە ک ببه خشیت لہ کاسبی پاک و حە لالی ، وە خوای گەورە

پاک نە بیئت وەری ناگریت ، ئەو هە خوای گەورە بە راستی خوای وەری دەگریت ، پاشان بو

خاوه‌نه‌که‌ی په‌روه‌رده و زوری دهکات ، هه‌روهک چۆن یه‌کیکتان به‌چکه نه‌سپه‌که‌ی په‌روه‌رده دهکات ، تا نه‌وه‌نده‌ی کیویکی لی دیت [رواه البخاری (۳/۲۷۸/۱۴۱۰) وهذا لفظه و مسلم (۲/۷۰۲/۱۰۱۴) وغیرهما].

هه‌روه‌ها زوریش موسولمانان ووریا ده‌که‌نه‌وه له جی به جی نه‌هینانی ، خوی گه‌وره له سوره‌تی (التوبه: ۳۴-۳۵) ده‌فه‌رمی: ﴿ وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشَّرْنَاهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ، يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ، هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنُزُونَ ﴾ واته: وه نه‌وانه‌ی که‌وا ئالتون و زیو ده‌که‌نه گه‌نجینه وله پیناوی خوا دا لیی نابه‌خشن ، نه‌وه مرده‌یان بده‌ری به سزایه‌کی به نازار ، له و پوره‌دا که‌وا له ناگری دوزه‌خدا سوور ده‌کریتته‌وه جا پرومته و قه‌برغه و پشتیانی پی داخ ده‌کریت ، وه پیمان ده‌لین: نه‌مه بوو که‌وا هه‌لتانده‌گرت و ده‌تانکرد به گه‌نجینه بو خوتان ، ده‌ی له سزاکه‌ی بچین .

وه (أبو هريرة) (خوی لی رازی بیت) ده‌فه‌رمی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ ، فَيُكْوَىٰ بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ، حَتَّىٰ يُقْضَىٰ بَيْنَ الْعِبَادِ ، فَيُرَىٰ سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَىٰ الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَىٰ النَّارِ . قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَا إِبْلُ ؟ قَالَ: وَلَا صَاحِبِ إِبِلٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا ، وَمَنْ حَقَّهَا حَلَبَهَا يَوْمَ وَرَدَهَا ، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ ، أَوْ قَرَمًا كَانَتْ ، لَا يَفْقَدُ مِنْهَا فَصِيلًا وَاحِدًا ، تَطَّوُّهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا ، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا رَدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ، حَتَّىٰ يُقْضَىٰ بَيْنَ الْعِبَادِ ، فَيُرَىٰ سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَىٰ الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَىٰ النَّارِ ...)) واته: هه‌چ خاوه‌ن ئالتونیک نییه یان هه‌چ خاوه‌ن زیویک نییه که‌وا مافی نه‌دات (ئیللا) کاتیک پوره‌ی قیامته دیت ، (صَفِيحَةً) - وهک ئالتون و زیوه‌کان - له ناگری ده‌کریت ، جا له ناگری دوزه‌خدا گه‌رم ده‌کریت ، وه دم چاو و قه‌برغه‌ی و پشتی پی داخ ده‌کریت ، هه‌ر کاتیک سارد ببیتته وه ،

.....

دوو باره‌ی ده‌که‌نه‌وه بو‌ی ، له پوره‌یکدا که دریتیکه‌ی په‌نجا هه‌زار ساله ، تا داداگایی له نیوان به‌نده‌کاندا ده‌کریت ، جا ریگاکه‌ی پی پیشان ده‌دریت یان به‌ره‌وه به‌هشت وه یان

بهره و دوزخ . ووترا: ئەهی پیغه مبهری خوا ، ئەهی ئەگەر کەسیک ووشتری بیټ ؟
 فەرمووی : ... [رواه مسلم (۹۸۷/۶۸۰/۲) وأبو داود (۱۶۴۲/۷۵/۵)].

و هەر کەسیک (ئنگاری) فەرز بوونی بکات لە ئیسلام دەردەچێت ، وە بە بئ باوەرپی
 دەکوژرێت ، بەلام ئەگەر کەسیک نەیدات و باوەرپیشی بە فەرز بوونی هەبیټ ، ئەوه تاوان
 بار دەبیټ ، وە دەسلاتدار دەتوانیټ بە زۆر لای بستیټ و نیوهی ماله کەیشی بیات ، لە
 سزای ئەو کاریدا ، لە بەر فەرموودە کە (بُهْرُ بْنُ حَكِيمٍ) لە باوکیه وه له باپیره یه وه کهوا
 فەرمووی: بیستم پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((فِي كُلِّ سَائِمَةِ إِبِلٍ ، فِي أَرْبَعِينَ
 بِنْتُ لُبُونٍ ، لَا يُفَرَّقُ إِبِلٌ عَنْ حَسَابِهَا ، مَنْ أَعْطَاهَا مُوتَجِرًا بِهَا فَلَهُ أَجْرُهَا ، وَمَنْ
 مَنَعَهَا فَإِنَّا أَخَذُوهَا وَشَطَرِ مَالِهِ عَزْمَةٌ مِنْ عَزْمَاتِ رَبَّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى ، لَيْسَ لِمُحَمَّدٍ
 وَلَا لَأَلٍ مُحَمَّدٍ مِنْهَا شَيْءٌ)) واتە: لە هه موو ووشتریک دا که به وه پریت ، لە گشت چل دا
 (إِبْنَةُ لُبُونٍ) یک زه کاته، ووشتر جیا ناکریته وه له بهر ژماره کە ی ، کئ بیدات و داوا ی پادا شت
 له خوا بکات ئەوه ، پادا شتی دەدریته وه ، و هەر کەسیکیش نەیدات ئەوه ئیمه لئی
 دەسینین وە نیوهی ماله کەیشی دەبەین (عزْمَةٌ) یک له لایه ن په روه دگارمانه وه ، هچ ی حه لال
 نییه بۆ کە سو و کاری موحه ممه د [رواه ابوداود (۱۵۶۰/۴۵۲/۴) وأحمد (۲۸/۲۱۷/۸) وهو حدیث حسن ،
 بپوانه الإرواء (۷۹۱) وصحیح الجامع (۴۲۶۵)].

و ئەگەر کۆمه لیک زه کاتیان نەدا و باوەرپیشان بەوه بوو کە فەرزە ، وە هیژو
 بەرگیشیان هەبوو ، ئەوه پیویسته جهنگیان لە گەلدا بکریټ تا دەیدەن ، لە بەر ئەو
 فەرموودە یه ی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) دەفەرمی: ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى
 يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ، فَإِذَا
 فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ ، وَحَسَابِهِمْ عَلَى اللَّهِ))
 واتە: من فەرمانم پئ کراوه کهوا بجه نگم له گه ل خه لکیدا تا شایه تی ده دن کهوا هچ
 په رستراویک نییه شایانی په رستن بیټ جگه له (الله) ، وە (محمد) یش نیروای (الله) یه ، وە
 نوێژ بکن ، وە زه کات بدن ، جا ئەگەر ئەوه یان کرد ئەوه خوین و مالیان له من پاریزراوه
 مه گەر به مافی ئیسلام ، وە لئیرسینه وه یشیان له لای خوا ی گه ریه یه [رواه البخاري (۲۵/۷۵/۱)
 وهذا لفظه ومسلم (۲۲/۵۳/۱)].

و ه (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوا ی لئ پازی بیټ) فەرمووی: کاتیک که پیغه مبهری خوا (ﷺ)
 وهفاتی کرد و (أَبُو بَكْرٍ) بوو به جئ نشینی ، جا ئەوه ی بئ باوەر بویه وه له عه رب بئ

باوہر بوویہ وہ ، (أَبُو بَكْرٍ) یش برپاری دا له گه لیاندا بجه نگیّت ، جا (عُمَرُ) فهرموی: چوّن له گه لّ خه لکیدا دهجه نگیّت ؟ وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهیفه رموی: ((أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، فَمَنْ قَالَهَا فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ)) واته: من فهرمانم پی کراوه له گه لّ خه لکیدا بجه نگم تا ده لّین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ، جا هر که سیك بیلیت ئوه مال و نهفسی له من پاریزراوه ، مه گهر به حه ققی ئوه ، وه لیپرسینه وه یشیان له لای خوی گهره یه .

جا (أَبُو بَكْرٍ) فهرموی: سویند بیّت به خوی گهره دهجه نگم له گه لّ که سیكدا جیاوازی بخاته نیوان نوئزو زهکاته وه ، له راستیدا زهکات حه ققی مالّه ، سویند بیّت به خوا ئه گهر به چکه بزنیکم پی نه دن که وا ده یاندا به پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، ئوه دهجه نگم له گه لیاندا له سهر نه دانی ، جا (عُمَرُ) فهرموی : سویند بیّت به خوا هیچ نییه (ئیللا) خوی گهره دلّی (أَبُو بَكْرٍ) ی هیدایهت داوه بو جهنگ کردن ، جا بوم دهرکهوت که وا ئه و له سهر حه قه [رواه البخاري (۲/۶۲۶/۱۴۰۰) ومسلم (۱/۵۱/۲۰) وغيرهما].

له سهر هه موو موسولمانیک^(۳۶۰) ، که وا خاوهنی پاره و مالیکی وا بیّت گه یشتبیهته راده (نصاب) ی زهکات له شه رعدا^(۳۶۱) ، وه ئه گهر مالّه که ی پاره و نازله لّ بیّت ئوه ده بیّت سالیسی به سهر دا تیپه ر بویّت^(۳۶۲) ، به لام به ربووم ودانه ویله له کاتی پی گه یشتن و دره و کردنیدا زهکاتی ده که ویته سهر^(۳۶۳) .

ئهو پاره و سامانانی که زهکاتی تییدا پیویست دهبی

(الْأَمْوَالُ الَّتِي تَجِبُ فِيهَا الزَّكَاةُ)

زهکات پیویست ده بیّت له پاره و پیوول و به ربووم و دانه ویله و نازله لّدا^(۳۶۴) .

(۳۶۰) چونکه زهکات په رستن (عبادة) ه و په رستنیش ته نها له موسولمانان وهرده گریّت .

(۳۶۱) له بهر ئه و هه موو فهرموودانه ی که له باره ی زهکاته وه هاتون که هه موویان راده (نصاب) ی بو دیاری ده که ن ، له وانه فهرمووده که ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوی لی رازی بیّت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی: ((لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسٍ دُونَ صَدَقَةٍ مِنْ

الإبل ، وَلَيْسَ فِيهَا دُونَ خَمْسِ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ ، وَلَيْسَ فِيهَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ ((واته: له پینچ ووشتر کہ متردا زہکات نییہ ، وہ له پینچ وہقہ - (۲۰۰) درہمی زیو - کہ متر زہکاتی تیدا نییہ ، وہ له پینچ ویسق - (۶۵۳) کیلو - کہ متر زہکاتی تیدا نییہ [رواہ البخاری (۱۴۴۷/۳۱۰/۳) وهذا لفظہ ومسلم (۹۷۹/۶۷۳/۲) وغیرہما].

تبیینی:

ویسقیک شہست (۶۰) (صاع) ہ ، وہ (صاع) یکیش چوار گوئیل (مد) ہ ، وہ ہر گوئیلیکیش (۵۴۴) گرامہ ، کہوا بوو ہر (صاع) یک = $۵۴۴ \times ۴ = ۲۱۷۶$ گرام دہکات ، وہ ہر ویسقیکیش = $۲۱۷۶ \times ۶۰ = ۱۳۰،۶۰۰$ کغم دہکات ، کہوا بوو (۵) ویسقہ کہ = $۱۳۰،۶۰۰ \times ۵ = ۶۵۲،۸۰۰$ کغم دہکات [بروانہ الفقہ الإسلامي وأدلته / وهبة الزحيلي (جدول المقاييس)].

(۳۶۲) له بهر فہرموودہ کہی (علی) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموویہی: ((لَا زَكَاةَ فِي مَالٍ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ)) واته: مال زہکاتی تیدا نییہ تا وہکو سالی بہ سہردا تیپہر دہ بیئت [رواہ ابن ماجہ (۱۷۹۲/۵۷۱/۱) والدرقطنی (۳/۹۰/۲) وغیرہما وهو حدیث صحیح بروانہ الإرواء (۷۸۷) وصحیح أبي داود (۱۴۰۳) وصحیح الجامع (۷۴۹۷)].

(۳۶۳) له بهر فہرموودہی خوای گہورہ له سورہتی (الأنعام: ۱۴۱) دا کہ دہفہ رمی: ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ...﴾ واته: وہ له پوژئی دروہ کردنیدا ماف (زہکات) ہ کہی بدہن . (۳۶۴) له بهر ئو بہ لگانہی کہ له شوینی خویدا بہ دریژی باسی دہ کہین ، (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

زہکاتی پارہ و پوول (زَكَاةُ الْأَمْوَالِ وَالنُّقُودِ)

رادہ (نصاب) ی زہکاتی پارہ بہ نالتون بیست (۲۰) دینارہ^(۳۶۵) ، وہ بہ زیویش دوو سہد (۲۰۰) درہمہ^(۳۶۶) ، وہ ئندان (مقدار) ہی زہکاتی شی له چل (۴۰) دا یہ کہ^(۳۶۷) ،

(۳۶۵) واته: (۲۰) مسقالہ ، چونکہ ہر دیناریکی ئو کاتہ یہک مسقال نالتونی پاک (خالص) بووہ ، کہ (۲۵،۴) گرامی نیستا دہکات .

(۳۶۶) واته: (۱۴۰) مسقاله ، چونکه هر دره‌میکی نه و کاته (۹۷۵،۲) گرمی نیستا دهکات ، وه له و کاته‌دا یه ک دینار ده (۱۰) دره‌م بووه ، واته: (۲۰) دیناره نالتونیکه (۲۰۰) دره‌می کرده ، که‌وا بوو (۲۰) مسقال نالتون له و کاته‌دا (۱۴۰) مسقال زیوی کرده ، وه گشت مسقالیک نالتون (۷) مسقال زیوی کرده ، به‌لام نیستا وانیه ، چونکه نرخ‌ی زیو زور دابه‌زیوه ، به‌لام نرخ‌ی نالتون هر وه‌کو خوی ماوه ، به به‌لگه‌ی فه‌رموده‌که‌ی (عُرُوَّةُ الْبَارِقِي) (خوای لی رازی بیست) ((اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ) اَعْطَاهُ دِينَارًا يَشْتَرِي لَهُ بِهِ شَاةً ، فَاشْتَرَى لَهُ بِهِ شَاتَيْنِ ، فَبَاعَ إِحْدَاهُمَا بِدِينَارٍ ، فَجَاءَ بِدِينَارٍ وَشَاةٍ ، فَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ فِي بَيْعِهِ ، وَكَانَ لَوْ إِشْتَرَى الثَّرَابَ لَرَبِحَ فِيهِ)) واته: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیناریکی پیدا بوئ وه‌ی شه‌کیکی بو بکریت ، جا نه و دوو شه‌کی به و یه ک دیناره کری ، جا یه‌کیکی فروشت به دیناریک ، وه دیناریک و شه‌که‌که‌ی تریشی هینایه‌وه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دوعای بو کرد که‌وا ده‌ستی به به‌ره‌کته بی له کرین و فروشتندا ، بو‌یه نه‌گه‌ر خوئی بکریایه قازانجی لی ده‌کرد [رواه البخاری (۳۶۴۲/۶۳۲/۶) وغیره].

که‌وا بوو دیناریکی نالتون له و کاته‌دا شه‌کیک تا دوو شه‌کی کرده ، وه نیستایش یه ک مسقال نالتونی پاک ، هر نه‌وه دهکات ، که‌وا بوو نرخ‌ی هر وه‌کو خوی ماوه ، وه ده (۱۰) دره‌می نه و کاته (یان چه‌وت (۷) مسقال زیو) که نرخ‌ی دیناریک بووه هر نه‌وه‌ی ده‌کرد له و کاته‌دا که یه ک مسقاله نالتونه‌که کردویه‌تی ، به‌لام چه‌وت (۷) مسقالی زیوی نیستا هرگیز نه‌وه ناکات ، به‌لکو زوریش نرخ‌ی دابه‌زیوه ، که‌وا بوو بو زاینی راده (نصاب‌ی زهکاتی پاره و پوولی نیستا پیویسته به‌رانبه‌ر به راده‌ی زهکاتی نالتون (قیاس) بکریت نه‌ک به‌رانبه‌ر به زیو ، چونکه وه‌ک باسما‌ن کرد نرخ‌ی زیو زور دابه‌زیوه ، وه هرگیز خاوه‌ن (۱۴۰) مسقال زیوی نیستا به ده‌وله‌مند ناژمیریت تا زهکاتی له سه‌ر بیست ، به‌لکو ده‌توانیت بلئی که‌م ده‌ست (مسکین) یشه ویویسته زهکاتی پی‌بدریت (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(۳۶۷) واته: له بیست (۲۰) مسقاله نالتونه‌که‌دا نیو (---) مسقال زهکاتی ده‌که‌ویته سه‌ر ، وه له (۱۴۰) مسقاله زیوه‌که‌دا سی مسقال و نیو (--- ۳) زهکاتی ده‌که‌ویته سه‌ر ، وه هرچه‌نده زیادی کرد نه‌وه هر به‌و شیوه ژماره ده‌کریت ، هر وه‌ها بو هم‌وو پاره و پولیکی تریش پاش گه‌یشتنی به راده‌ی زهکات ، له چلدا یه‌کی به زهکات ده‌رده‌کریت .

وہ ہر وہا خشلی ئافرہت (ملوانکہ و بازنہو . ی ئالتون و زیوو) ئہ گہر
گہیشته پادہ (نصاب) ی زہکات و سالی بہ سہردا تی پہری دہبی زہکاتی لی
بدریت^(۳۶۸).

(۳۶۸) خشلی ئافرہت زیو بیت یان ئالتون زہکاتی تیدیہ ، لہ بہر واتای
گشتی (عموم) ی ئایہ تہ کہ ، وہ لہ بہر ئو فرمودانہ یش کہ باسی زہکاتی ئالتون و زیو
دہکن ، وہ ہیچ بہ لگہ یہ کیش نییہ لہو (عموم) ہ دہری بکا ، ئہ مہ جگہ لہو بہ لگہ
تایبہ تیانہ یش کہ لہو بارہیہ وہ ہاتون ، وہ ک فرمودہ کہ ی (أُمَّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی
بیت) کہ وا فرمووی: من ملوانکہ یہ کی ئالتونم لہ مل دہ کرد ، جا و وتم: ئہ ی پیغہ مہری
خوای ئایہ ئہ مہ گہ نجینہ ی (کنز) ہ ؟ ئہ ویش فرمووی: ((مَا بَلَغَ أَنْ تُؤَدِّيَ زَكَاتَهُ فَرُكِّي
فَلَيْسَ بِكَتْنٍ)) واتہ: ئہ گہر گہیشته پادہ ی زہکات و زہکاتہ کہ ی دہرکرا ، ئہ وہ گہ نجینہ
نییہ [رواہ ابوداؤد (۱۵۴۹/۴۲۶/۴) والدارقطنی (۱۰۵/۲) وهو حدیث حسن بروانہ صحیح الجامع (۵۵۸۲) والسلسلۃ
الصحيحة (۵۵۹)].

وہ فرمودہ کہ ی (عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ) یش لہ باوکیہ وہ لہ باپیرہیہ وہ (خوای لی رازی
بیت) کہ وا فرمووی: دوو ئافرہت ہاتن بو لای پیغہ مہری خوا (ﷺ) بازنہ ی ئالتون لہ
دہستیاندانہ بو ، جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) پی ی فرموون: ((أَتُؤَدِّيَانِ زَكَاتَهُ ؟)) واتہ:
ئایہ زہکاتی ئہ وہ دہدن ؟ ووتیان: نہ ، جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) پی ی فرموون:
((أَتُحِبَّانِ أَنْ يُسَوِّرَكُمَا اللَّهُ بِسَوَارِينَ مِنْ نَارٍ !)) واتہ: ئایا پیتان خوشہ لہ پوژی دوایدا
خوای گہ ورہ بازنہ ی ئاگرین بکاتہ دہستان ! ، ووتیان: نہ ، پیغہ مہری خوا (ﷺ)
فرمووی: ((فَأَدِّ يَا زَكَاتَهُ)) واتہ: دہ زہکاتی ئہ وہ دہدن کہ لہ دہستان دایہ [رواہ الترمذی
وآبوداؤد بغير هذا لفظ وهو حدیث حسن بروانہ صحیح ابی داؤد رقم (۱۲۹۶) وصحیح الترمذی (۵۱۸) والمشكاة
(۱۸۰۹) والإرواء (۲۹۶/۳)].

وہ فرمودہ کہ ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فرمووی: پیغہ مہری خوا (ﷺ)
پوژیک ہاتہ ژوورہ وہ بو لام چہن کلکہ وانہ (موسٹیلہ) یہ کی زیوی لہ دہستمدانہ بینی
فرمووی: ((مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ ؟)) واتہ: ئہ مہ چییہ ئہ ی (عَائِشَةُ) ؟ منیش و وتم:
دروستم کردہ ، بو تو خوومی پی جوان بکہ مہ وہ ئہ ی پیغہ مہری خوا ، فرمووی: ((

أَتُؤَدِّينَ زَكَاتَهُ؟)) واته: ئەى زهكاتەكەى دەدەیت ؟ ووتم: نەء ، یان ئەگەر خوا ویستی له سەر بیټ . فەرمووی: ((هُوَ حَسْبُكَ مِنَ النَّارِ)) واته: ئەوەت بەسە له ئاگرى دۆزخدا [رواه أبو داود (١٥٥٠/٤٢٧/٤) والدارقطني (١٠٥/٢) وهو حديث صحيح برواه صحيح أبي داود (١٣٨٤)].

زهکاتی دانه وێله و بهروبوم (زَكَاةُ الْحُبُوبِ وَالثَّمَارِ)

له دانه وێله و بهروبومدا زهکات تهنها له گهنم و جو و خورما و میوژ دا ههیه^(٣٦٩) ، راده (نصاب) ی زهکاتیشی تیدا پینچ ویسقه ، ئەگەر لهوه که متر بیټ ئەوه زهکاتی تیدا نییه^(٣٧٠) ، جا ئەگەر به ئاوی روبر و باران ئاو درا ئەوه ده یهکی (---) تیدایه ، بهلام ئەگەر به ئامیریک ئاو بدریت و (تکلیف) ی تیدا بکات ئەوه بیست یهکی (---) تیدایه^(٣٧١) ،

(٣٦٩) (أَبُو بُرْدَةَ) له (أَبُو مُوسَى وَمُعَاذ) هوه دهگێڕێتهوه (خوایان لی پازی بیټ) : ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَهُمَا إِلَى الْيَمَنِ يُعَلِّمَانِ النَّاسَ أَمْرَ دِينِهِمْ ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَأْخُذُوا الصَّدَقَةَ إِلَّا مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعَةِ: الْحَنْطَةُ وَالشَّعِيرُ وَالثَّمَرُ وَالرَّيْبُ)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) رهوانه ی کردن بۆ ولاتی یه مهن خه لکی فیبری ئایین بکهن ، جا فه رمانی پی کردن کهوا زهکات وهر نه گرن تهنها له م چواره دا نه بیټ ، گهنم و جو و خورما و میوژ [رواه الحاكم (١٥٥٠/٤٢٧/٤) والدارقطني (١٠٥/٢) والبيهقي في السنن الكبرى (١٢٨/٤) وسكت عنه الحاكم وصححه الذهبي وقال البيهقي: رواه ثقات وهو متصل نقله ابن حجر في تخلص الحبير (١٦٦/٢) وهو حديث صحيح ، برواه الإرواء (٨٠١) والسلسلة الصحيحة (٨٧٩)].

(٣٧٠) له بهر فه مووده که ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی پازی بیټ) بروانه (پ ٣٦١).

(٣٧١) له بهر فه مووده که ی (جابر) (خوای لی پازی بیټ) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((فِيمَا سَقَتِ الْأَنْهَارُ وَالْغَيْمُ الْعُشُورُ ، وَفِيمَا سَقَى السَّانِيَةَ نَصْفُ الْعُشُورِ)) واته: ئەوهی به روبر و باران ئاو درا ده یهکی (---) تیدایه ، وه ئەویشی به (السَّانِيَةَ) ئاو درا بیست یهکی (---) تیدایه [رواه مسلم (٩٨١/٦٧٥/٢) و الترمذي (٦٢٢/٦٩/٢) وغيرهما].

(السَّانِيَةَ): ئەو ووشتره یه که ئاوی پی دهرده کریت له بیر ، وه پییشی ده ووتریت (النَّاضِح) .

وه ههروه‌ها له بهر فهرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعِيُونُ أَوْ كَانَ عَثْرِيًا الْعُشْرُ ، وَفِيمَا سَقِيَ بِالنَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ)) واته: ئه‌وه‌ی ئاسمان و کانی ئاوی بدات یان (عَثْرِي) بیئت ده‌یه‌کی (---) تێدایه ، وه ئه‌ویشی به (نَضْح) ئاو بدریئت بیست یه‌کی (---) تێدایه [رواه البخاری (۱۴۸۳/۳۴۷/۳) وهذا لفظه ، وابوداود (۱۰۸۱/۴۸۵/۴) وغيرهما]. (عَثْرِي): گوماوی بارنه .

وه پراده (نِصَاب) ی خورماو تری هه‌ر به‌ داره‌که‌وه (تَحْمِين) ده‌کریت ، پاش پی گه‌یشتن ، پییش ئه‌وه‌ی له‌ داره‌که‌ بکریته‌وه (۳۷۲) ،

(۳۷۲) له‌ بهر فهرمووده‌که‌ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِي) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فهرمووی: ((غَرَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ غَرَوَةَ تَبُوكَ ، فَلَمَّا جَاءَ وَادِي الْقُرَى إِذَا امْرَأَةً فِي حَدِيثَةٍ لَهَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ: اخْرُصُوا . وَخَرَصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَشْرَةَ أَوْسُقٍ ، فَقَالَ لَهَا: احْصِي مَا يَخْرُجُ مِنْهَا ...)) واته: له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) ده‌رچوین بۆ‌غه‌زای (تَبُوك) ، جا که‌ گه‌یشته (وَادِي الْقُرَى) ئافره‌تیکێ ببنی له‌ باخیکێ خۆیدا بوو ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ هاوه‌له‌کانی فهرموو: (خَرَص) ی بکه‌ن ، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خۆی (خَرَص) ده‌ (۱۰) ویسقی کرد ، جا پیی فهرموو: خَوْتُ بِيْزْمِيْرَه چهن‌دی لێ‌ ده‌رده‌چیت ... [رواه البخاری (۱۴۸۱/۳۴۳/۳) وابوداود صحیح ابی داود (۲۶۴۴)].

وه له‌ بهر فهرمووده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فهرمووی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَبْعَثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ فَيَخْرُصُ النَّخْلَ حِينَ يَطِيبُ قَبْلَ أَنْ يُؤْكَلَ مِنْهُ ، ثُمَّ يَخِيرُ يَهُودَ يَأْخُذُونَهُ بِذَلِكَ الْخَرْصِ أَوْ يَدْفَعُونَهُ إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ الْخَرْصِ ، لَكِي تَحْصِيَ الرِّكَاهُ قَبْلَ أَنْ تُؤْكَلَ التَّمَارُ وَتُفْرَقَ)) واته: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (عَبْدُ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ) ی ده‌نارد (خَرَص) ی دار خورماکانی ده‌کرد کاتیک که‌ پیی ده‌گه‌یشت ، پییش ئه‌وه‌ی لێ‌ی بخوریت ، پاشان هه‌لبژاردنی ده‌دایه‌ ده‌ست جووله‌که‌ یان به‌و (خَرَص) ه‌ بیبه‌ن یان بیده‌ن به‌ موسولمانان به‌و (خَرَص) ه‌ ، بۆ‌ ئه‌وه‌ی زه‌کات ژمیری که‌ن پییش ئه‌وه به‌ره‌که‌ی بخوریت و بلاو بکریته‌وه [رواه أبو داود (۳۳۹۶/۲۷۶/۹) مع العون وهو حديث حسن لغيره بيوانه الأرواء (۸۰۵)].

(خَرَص): ئه‌وه‌یه به‌ عه‌قل ته‌خمینی به‌ری داره‌کان بکریت له‌ لایه‌ن که‌سیکی شاره‌زاوه . ئیمامی (ترمذی) له‌ هه‌ندیک زاناوه ته‌فسیره‌که‌ی ده‌گێریته‌وه که‌وا : به‌روبوم

نه گهر پئی گه یشت ، ده سلات دار که سیکی شاره زان دهنیزیت ته ماشای ده کا و ده لئی: له م باغه نه وهنده بهری خورمای لئ دهرده چیت ، پاشان ده یهک (----) هکه دیاری ده کا ، وه له سهریان دهنوسیت و وزیان لئ ده هینیت تا کاتی بهرکردنه وه ، له و کاته دا ده یه که که یان لئ ده سینیت [بروانه فتح الباری (ب/۳/ل ۴۰۲) طبعه دار الریان].

وه له ههنگویندا زکات نییه (۳۷۳).

(۳۷۳) نه و فرمودانهی که له باره ی ههنگوینه وه هاتون تیدایه (مطلق) ه و (ضعیفه) ، وه تیشیدایه (مقید) ه به پاراستنه وه ، وه که فرموده که ی (عمر بن شعیب عن أبيه عن جده) (خوای لئ رازی بیت) که وا فرموی: ((جَاءَ هَلَالٌ أَحَدُ بَنِي مَثْعَانَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يُعْشُورُ نَحْلَ لَهُ ، وَكَانَ سَأَلَهُ أَنْ يَحْمِيَ لَهُ وَادِيًا يُقَالُ لَهُ (سَلْبَةٌ) ، فَحَمَى لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَلِكَ الْوَادِي ، فَلَمَّا وَلِيَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ، كَتَبَ سُفْيَانُ بْنُ وَهَبٍ إِلَى عُمَرَ يَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ ، فَكَتَبَ عُمَرُ : إِنَّ أَدْيَ إِلَيْكَ مَا كَانَ يُودِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ عَشُورِ نَحْلِهِ ، فَاحْمِ لَهُ (سَلْبَتَهُ) ، وَإِلَّا فَإِنَّمَا هُوَ ذَبَابٌ غَيْثٌ يَأْكُلُهُ مَنْ يَشَاءُ)) واته: (هلال) که یه کیک بوو له (بنی مثنان) ده یه کی (----) ههنگوینه که ی هینا بو پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، که داوای لئ کردبوو دۆلکی بو بیاریزیت که پئی ده وترا (سلبه) ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه و دۆله ی بو پاراست ، جا که (عمر بن خطاب) بوو به (خليفة) ، (سفيان بن وهب) بو (عمر) نووسی پرسیاری له باره ی نه وه وه لئ کرد ، نه ویش فرموی: نه گهر نه وه ی پئی دای که به پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده دا له ده یه کی (----) ههنگوینه که ی نه وه (سلبه) که ی بو بیاریزه ، ... [حسن إسناده الألباني في تمام المنة (ل ۲۷۴) وه فرموی: وهذا إسناد جيد ، وهو مخرج في الإرواء (۸۱۰) وقواه الحافظ في الفتح (۳/۳۴۸) فإنه قال عقبه: إسنادُهُ صَحِيحٌ إِلَى عَمْرٍو وَتَرْجُمَةُ عَمْرٍو قَوِيَّةٌ عَلَى الْمُخْتَارِ ، لَكِنْ حَيْثُ لَا تَعَارُضُ إِلَّا أَنَّهُ مَحْمُولٌ عَلَى أَنَّهُ فِي مُقَابَلَةِ الْحَمَى كَمَا يَدُلُّ عَلَيْهِ كِتَابُ عَمْرٍو بْنِ الْخَطَّابِ].

وه (ابن زنجويه) له (الأموال) دا (ل: ۱۰۹۵) ، پاشان (الخطابي) يش له (معالم السنن) دا (۲۰۸/۱) هه وهرگرتنی نه وه ده یه که یان به مهرجی پاراستن (حمی) ه وه به ستوه . واته: نه گهر پاراستن نه بیت هیچی له سهر نییه ، مه گهر به خشینی (مطلق) به وه ی خوئی چه ندیک له دهستی دهرده چیت بیدات ، وه کو مالی بازرگانی (عروض التجارة) که له مه و پاش باسی ده که ین (إنشاء الله) .

زهکاتی نازل

(زكاة الحيوان)

له سئ جور نازل دا زهکات پیویست ده بیئت: ووشتر و پرشه و و لآخ (مانگا و گامیش) و مهر و بز (۳۷۴)، یه کهم راده‌ی (نصاب) زهکاتی ووشتر پینجه - نه گهر له پینج ووشتر که متر بوو نه وه زهکاتی تیدا نییه (۳۷۵) - وه نه اندازه‌ی زهکات تیدا شه کی که ئیتر هر له پینج ووشتر دا شه کی که زیاد دهکات ، تا دهگاته بیست و پینج (۲۵) ووشتر ، له وکاته دا به چکه ووشتریکی میینه‌ی یه ک سالی ددریته زهکات تا سی وشه ش (۳۶) ووشتر که به چکه ووشتریکی دوو ساله ددرییت ، تا چل وشه ش (۴۶) ووشتر که به چکه ووشتریکی سئ سالی ددرییت ، تا شهست ویه ک (۶۱) ووشتر که به چکه ووشتریکی چوار سالی ددرییت ، تا حه فتا وشه ش (۷۶) ووشتر که دوو به چکه ووشتریکی میینه‌ی دوو ساله ددرییت تا نه وهت ویه ک (۹۱) دوو به چکه‌ی سئ ساله ددرییت ، تا سه دو بیست ویه ک (۱۲۱) که سئ به چکه‌ی دوو ساله ددرییت ، پاشان له هه موو چل (۴۰) ووشتر دا به چکه یه کی میینه‌ی دوو ساله زیاد ده کریت وه له هه موو په نجا (۵۰) ووشتریش دا به چکه یه کی سئ سالی زیاد ده کریت (۳۷۶) .

(۳۷۴) چونکه له فهرمووده کانداهه لهر له م سئ جور ده وهر گراوه ، وهک له نووسراوه که‌ی (أبو بکر) دا هاتووه ، که باسی ده که یین ، وه (ابن المنذر) یش یه کرای (إجماع) زانایانی له سهر ده هینیتته وه [بروانه الأجماع (۸۵) لأبن المنذر] .

(۳۷۵) له بهر فهرمووده که‌ی (أبو سعید) (خوای لی رازی بیئت) ، بروانه (پ ۳۶۱) .

(۳۷۶) له بهر فهرمووده که‌ی (أنس) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا (أبو بکر) (خوای لی رازی بیئت) نه م نووسراوه‌ی بو نووسی کاتیک ره وانه‌ی کرد بو (بحرین): ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، هَذِهِ فَرِيضَةُ الصَّدَقَةِ الَّتِي فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمُسْلِمِينَ ، وَالَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا رَسُولُهُ ، فَمَنْ سَأَلَهَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى وَجْهِهَا فَلْيُعْطَهَا ، وَمَنْ سَأَلَ

فَوْقَهَا فَلَا يُعْطُ : فِي أَرْبَعٍ وَعِشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ فَمَا دُونَهَا مِنَ الْعَنَمِ مِنْ كُلِّ خُمْسِ شَاةٍ ، إِذَا بَلَغَتْ خُمْسًا وَعِشْرِينَ إِلَى خُمْسٍ وَثَلَاثِينَ فَفِيهَا بِنْتُ مَخَاضٍ أُنْثَى ، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَثَلَاثِينَ إِلَى خُمْسٍ وَأَرْبَعِينَ فَفِيهَا بِنْتُ لُبُونٍ أُنْثَى ، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَأَرْبَعِينَ إِلَى سِتِّينَ فَفِيهَا حَقَّةٌ طُرُوقَةٌ الْجَمَلِ ، فَإِذَا بَلَغَتْ وَاحِدَةً وَسِتِّينَ إِلَى خُمْسٍ وَسَبْعِينَ فَفِيهَا جَذَعَةٌ ، فَإِذَا بَلَغَتْ - يَعْنِي سِتًّا وَسَبْعِينَ - إِلَى تِسْعِينَ فَفِيهَا بِنْتُ لُبُونٍ فَإِذَا بَلَغَتْ إِحْدَى وَتِسْعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فَفِيهَا حَقَّتَانِ طُرُوقَتَا الْجَمَلِ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ بِنْتُ لُبُونٍ وَفِي كُلِّ خُمْسِينَ حَقَّةٌ ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ إِلَّا أَرْبَعٌ مِنَ الْإِبِلِ فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا ، فَإِذَا بَلَغَتْ خُمْسًا مِنَ الْإِبِلِ فَفِيهَا شَاةٌ ، وَفِي صَدَقَةِ الْعَنَمِ فِي سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ شَاةٌ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِيهَا ثَلَاثٌ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ ، فَإِذَا كَانَتْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينَ شَاةً وَاحِدَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا . وَفِي الرَّقَّةِ رُبْعُ الْعُشْرِ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ إِلَّا تِسْعِينَ وَمِائَةً فَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا ..)) واته: به ناوی خوای به‌خشینده‌ی میهره‌بان ، ئه‌مه ئه‌و فه‌رزی زه‌کاته‌یه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رزی کردوه له سه‌ر موسولمانان ، وه خوای گه‌وره فه‌رمانی به پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی کردوه ، جا هه‌ر که‌سیک له موسولمانان داوای لی‌کرا به‌و شی‌وه‌یه ، با بیدات ، وه هه‌ر که‌سیکیش داوای له‌وه زیاتری لی‌کرا ، ئه‌وه با نه‌یدات ، له بیست‌وچوار(۲۴) ووشتردا له‌وه که‌متر له مه‌ر ده‌دری‌ت له گشت پی‌نج ووشت شه‌کیک ، جا ئه‌گه‌ر گه‌یشت به بیست وپی‌نج(۲۵) تا سی وپی‌نج(۳۵) سه‌ر ئه‌وه (بِنْتُ مَخَاضٍ) یکی تی‌دایه ، جا ئه‌گه‌ر گه‌یشته سی‌وشه‌ش(۳۶) تا چلو پی‌نج(۴۵) سه‌ر ، ئه‌وه (بِنْتُ لُبُونٍ) یکی می‌ینه‌ی تی‌دایه ، جا ئه‌گه‌ر گه‌یشته چلو‌وشه‌ش(۴۶) تا شه‌ست(۶۰) سه‌ر ، ئه‌وه (حَقَّة) یه‌کی که‌ل گرتووی تی‌دایه ، جا ئه‌گه‌ر گه‌یشته شه‌ست و یه‌ک(۶۱) تا هفتا وپی‌نج(۷۵) سه‌ر ئه‌وه (جَذَعَةٌ) یه‌کی تی‌دایه ، جا ئه‌گه‌ر گه‌یشت - واته به‌هفتا و شه‌ش (۷۶) - تا نه‌وه‌ت(۹۰) سه‌ر ئه‌وه دوو (بِنْتُ لُبُونٍ) ی تی‌دایه ، جا ئه‌گه‌ر گه‌یشته نه‌وه‌ت و یه‌ک(۹۱) تا سه‌دو بیست(۱۲۰) ئه‌وه دوو (حَقَّة) ی که‌لگرتووی تی‌دایه ، جا ئه‌گه‌ر له سه‌د و بیست(۱۲۰) تی‌په‌ری کرد ئه‌وه هه‌ر چل(۴۰) سه‌ر (بِنْتُ لُبُونٍ) یک ده‌دری‌ت وه له هه‌موو په‌نجا(۵۰) سه‌ریشدا(حَقَّة) یه‌ک ، وه هه‌ر که‌سیک نه‌یبوو ته‌نجا چوار(۴) ووشت نه‌بی‌ت ، ئه‌وه زه‌کاتی تی‌دا پی‌ویست(وَأَجِب) نییه ،

مه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی خوی ویستی له سهر بیت ، جا نه‌گهر گه‌یشته پینج (۵) سهر ووشتر نه‌وه شه‌کیکی تیدایه ... [رواه البخاری (۱۴۵۴/۳۱۷/۳) وأبو داود (۱۵۵۲/۴۳۱/۴) وغيرهما]. (بنتُ مَخَاضٍ): نه‌وه‌یه سالیکی ته‌واو کردوه و به‌ره و دوو سالان ده‌چیت . (بنتُ لُبُونٍ): نه‌وه‌یه دوو سالی ته‌واو کردوه و به‌ره و سئ سالان ده‌چیت ، (حِقَّةٌ): سئ سالی ته‌واو کردوه و به‌ره و چوار سالان ده‌چیت ، (جَذَعَةٌ): سئ سالی ته‌واو کردوه و به‌ره و چوار سالان ده‌چیت .

تیبینی:

وه نه‌گهر که‌سیک ووشتریکی ته‌مه‌ن دیاری کراوی له سهر پیویست بوو به‌لام نه‌یبوو ، نه‌وه ده‌توانیت ته‌مه‌نیکی بچوک تر بدات ، وه له گه‌لیدا شه‌ک بدات ، یان پاره بدات ، هه‌ر له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنَسٍ) ی پيشوو که له پاش نه‌وه ده‌فه‌رموی: ((... مَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ مِنَ الْإِبِلِ صَدَقَةَ الْجَذَعَةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ جَذَعَةٌ وَعِنْدَهُ حِقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحِقَّةُ وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاتَيْنِ إِنْ اسْتَيْسَرَتْ لَهُ أَوْ عِشْرِينَ دِرْهَمًا ...)) واته: نه‌گهر که‌سیک ووشتری گه‌یشته ژماره‌یه‌ک زه‌کاته‌که‌ی (جَذَعَةٌ) یه‌ک که‌وت ، به‌لام نه‌وه (حِقَّةٌ) ی بوو ، نه‌وه ده‌توانیت (حِقَّةٌ) که بدات و دوو شه‌کیش له گه‌لیدا - نه‌گهر هه‌بوو - یان بیست دره‌م و ...

وه یه‌که‌م راده (نِصَاب) ی زه‌کاتی ره‌شه و لآخ سی (۳۰) سهره ، نه‌گهر که‌متر بوو زه‌کاتی تیدا پیویست (وَاجِب) نییه ، وه نه‌ندازه (مِقْدَار) ی زه‌کاتی نه‌وه سی (۳۰) سهره گویره‌که‌یه‌کی ته‌مه‌ن یه‌ک سالی‌یه ، وه له چل (۴۰) سهریشدا گویره‌که‌یه‌کی ته‌مه‌ن دوو سالی ده‌دریت^(۳۷۷) ،

(۳۷۷) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فه‌رموی: ((بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْيَمَنِ ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَخُذَ مِنَ الْبَقَرِ مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مَسْنَةً ، وَمِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ تَبِيعًا أَوْ تَبِيعَةً)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ره‌وانه‌ی کردم بو یه‌مه‌ن ، وه فه‌رمانی پی کردم که‌وا له - زه‌کاتی - مانگادا له هه‌موو چل (۴۰) سهردا (مُسْنَةٌ) یه‌ک وهرگرم ، وه له هه‌موو سی (۳۰) سهردا (تَبِيعٌ) یه‌ک ، یان (تَبِيعَةٌ) یه‌ک وهر بگرم [رواه أبو داود (۱۵۷۶/۲۳۴/۲) والترمذی (۶۲۳/۲۰/۳) وابن ماجه (۱۸۰۲/۵۷۶/۱) ولغيره زیاده ((وَمِنْ كُلِّ حَالِمٍ دِينَارًا

أَوْ عَدْلُهُ مَعْفِرٌ)) واته: وه له هه موو پی گه یشتوو یهك - له خاوهن کتیبه کان که موسولمان نه بوون - دیناریک سهرانه (جزیة) وه ربگرم ، یان به نه اندازه ی نهو دیناره جل و بهرگی (مَعْفِر) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح أبی داود (۱۳۹۴) .

(مَعْفِر): (الشُّوْكَانِي) ده لئی ، گه په کیکه له (هَمْدَان) ، به لام (الصَّنْعَانِي) ده لئی: گه په کیکه له (يَمَن) ، [بروانه (نیل الأوطار وسبل السلام)].

(مُسَنَّهُ): گویره که یه که دوو سالی ته واو کرد بیته و پیی نابیته سی سالان .

(تَبِيْع): گویره که یه کی نیره یه ک سالی ته واو کردووه و پیی ناو ته دوو سالان .

(تَبِيْعَة): گویره که یه کی میینه یه یه ک سالی ته واو کردووه و پیی ناو ته دوو سالان .

وه راده (نَصَاب) ی یه که می مه پرو بزن چل (۴۰) سهره ، نه گهر له وه که متر بوو نهو زهکاتی تییدا پیویست (وَأَجِب) نییه ، وه نه اندازه (مِقْدَار) ی زهکاتی نهو چل (۴۰) سهره شه کیکه ، تا ده گاته سه دو بیست و یه ک (۱۲۱) سهر نهو کاته دوو شه کی تییدایه ، تا ده گاته دوو سه دو یه ک (۲۰۱) نهو سی شه کی تییدایه ، پاش نهو ههر سه د (۱۰۰) سهر و شه کی زکاته که ی زیاتر ده کات (۳۷۸) ، وه پیویسته له سهر کریکاری زهکات له ناژه له فره چاکه کان زهکات دهر نه کات به لکو له مامناوه نندیکانی دهری بکات (۳۷۹) ، وه نه گهر دوو کهس یان زیاتر ناژه لی خو یان یان تیکه ل کرد و به شی هیچ که سیکیان له وی تریان جیا نه ده کرایه وه ، نهو ههر یه ک زهکاتی دهن ، وه به یه ک مال ده ژمی دریت ، وه دروست نییه له ترسی زهکاتدا ناژه لی جیا جیا کو بکریته وه ، یان ناژه لی کو جیا جیا بکریته وه (۳۸۰) .

(۳۷۸) له بهر فه رموده که ی (أَنْس) که له نوسراوه که ی (أَبُو بَكْر) دا هاتووه ((.. وَفِي صَدَقَةِ الْعَنْمِ فِي سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عَشْرِينَ وَمِائَةِ شَاةٍ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عَشْرِينَ وَمِائَةٍ إِلَى مِائَتَيْنِ شَاتَانِ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى مِائَتَيْنِ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِيهَا ثَلَاثٌ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ ، فَإِذَا كَانَتْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينَ شَاةً وَاحِدَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا...)) واته: وه له زهکاتی مه ردا له (سَائِمَة) که یدا نه گهر چل (۴۰) سهر بوو تا سه د و بیست (۱۲۰) سهر شه کیکه ، جا نه گهر زیادی کرد له سه د و بیست (۱۲۰) تا دوو سه د (۲۰۰) سهر دوو شه که ، جا نه گهر زیادی

کرد له دوو سهد (۲۰۰) تا سئ سهد (۳۰۰) سهر سئ شهکی تیدایه ، جا ئه‌گهر زیادی کرد له سئ سهد (۳۰۰) ئیتر له هه‌موو سهد (۱۰۰) سهردا شه‌کیکه ، جا ئه‌گهر (سائمه‌ی) ههر پیاویک له چل (۴۰) سهر که‌متر بوو ئه‌وه زه‌کاتی تیدا پئویست نییه ، مه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی خوئی ویستی له سهر بیټ ... [رواه البخاری (۱۴۵۴/۳۱۷/۳) وغیره]. هه‌روه‌ها بپوانه (پ ۳۷۶) . (سائمه‌): ئه‌و وولاخه‌یه که زۆربه‌ی سال له له‌وه‌پێکی به‌لاشدا له‌وه‌پا‌بیټ .

(۳۷۹) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا کاتیك پیغه‌مبه‌ری خوا (مُعَاذِ بْنِ جَعْفَرٍ) (مُعَاذِ بْنِ جَعْفَرٍ) پێی فه‌رموو: ((... فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَاءِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَىٰ فُقَرَائِهِمْ ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمُ أَمْوَالِهِمْ ...)) واته: جا پێیان رابگه‌یه‌نه که‌وا خوای گه‌وره له سه‌ریان ی فه‌رز کردوه زه‌کاتیك له ده‌وله‌مهنده‌کانیان وه‌رده‌گیریت و ده‌دریته‌وه به هه‌زاره‌کانیان ، جا ئه‌گهر گوێرایه‌لت بوون له‌وه دا ، ئه‌وه ورپاری ماله‌ ریزداره‌کانیان به ... [رواه البخاری (۱۴۹۶/۳۵۷/۳) ومسلم (۱۹/۵۰/۱) وغیرهما].

وه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنْسٍ) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا له نووسراوه‌که‌ی (أَبُو بَكْرٍ) دا هاتوه که خوای گه‌وره فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ری خوا (مُعَاذِ بْنِ جَعْفَرٍ) کردوه: ((... وَلَا يُخْرَجُ فِي الصَّدَقَةِ هَرْمَةٌ وَلَا ذَاتُ عَوَارٍ ، وَلَا تَيْسٌ إِلَّا مَا شَاءَ الْمُصَدِّقُ ...)) واته: .. که‌وا له زه‌کاتدا نابیت پیر و کوێر ده‌ربکریت ، هه‌روه‌ها به‌رانیش مه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی خوئی ویستی له سهر بیټ [رواه البخاری (۱۴۵۵/رقم/۴) وغیره]. وه بپوانه (پ ۳۷۶).

(۳۸۰) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنْسٍ) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا له نووسراوه‌که‌ی (أَبُو بَكْرٍ) دا هاتوه: ((وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ ، وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ خَشِيَةَ الصَّدَقَةِ ، وَمَا كَانَ مِنَ الْخَلِيطَيْنِ فَإِنَّهُمَا يَتَرَا جَعَانٍ بَيْنَهُمَا بِالسُّوِيَةِ)) واته: وه ئاژه‌لی جیا جیا کۆ ناکریته‌وه ، وه ئاژه‌لی کۆیش جیا جیا ناکریته‌وه ، له ترسی زه‌کات داند ، وه ئه‌وانه‌یش ماله‌کانیان تیکه‌له ئه‌وه _ پیکه‌وه زه‌کات ده‌دن و _ به‌یه‌کسانی ده‌یگێرنه‌وه - دابه‌شی ده‌که‌نه‌وه به سهر خوێاند هه‌ر که‌سێک به پێی به‌شی خوئی به‌شه زه‌کاتی ده‌که‌ویته سهر - [رواه البخاری (۱۴۵۰، ۱۴۵۱/رقم/۴)].

وه نموونه‌ی جیا کردنه‌وه‌ی مالی کۆ له ترسی زه‌کات داند ، ئه‌وه‌یه دوو پیاو به شه‌ریکی دوو سهدو یه‌ک (۲۰۱) سهر مه‌ریان هه‌بیټ سئ شه‌ک زه‌کاتی ده‌که‌ویته سهر ، جا جیای ده‌که‌نه‌وه بوو ئه‌وه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان یه‌ک شه‌کی بکه‌ویته سه‌ریان .

وه نمونه‌ی کۆ کردنه‌وه‌ی مالی جیا جیا له ترسی زهکاتدا ، ئه‌وه‌یه سی کهس هه‌ر یه‌که چل سه‌ر مه‌ریان هه‌بیت ، جا ئه‌گه‌ر کۆی نه‌که‌نه‌وه ئه‌وه هه‌ر یه‌که‌یان یه‌که شه‌ک زه‌کاتیان ده‌که‌وێته سه‌ر ، به‌لام ئه‌گه‌ر کۆی بکه‌نه‌وه به هه‌ر سیکیانه‌وه یه‌که شه‌کیان ده‌که‌وێت ، جا ئه‌مه درووست نییه چونکه فیله و پاگردنه له حه‌قی خوای گه‌وره .

نایا له مالی بازرگانیدا زهکات پێویسته ؟

(هَلْ تَجِبُ الزَّكَاةُ فِي عُرُوضِ التَّجَارَةِ ؟)

مالی بازرگانی زهکاتی تیدا پێویست نییه ^(٣٨١) ،

(٣٨١) هیچ به‌لگه‌یه‌که‌مان نییه ، نه له قورئان ونه له فه‌رموده‌ی (صَحِيح)دا له سه‌ر پێویست(وَاجِب) بوونی زهکات له مالی بازرگانیدا .

وه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی خوای گه‌وره له سووره‌تی (البقره: ٢٦٧)دا که ده‌فه‌رمی : ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ ﴾ واته: وه ببه‌خشن له چاکترین وپاکترین ئه‌وه‌ی ده‌ستان ده‌که‌وێت . که هه‌ندیک له زانایان ده‌یکه‌نه به‌لگه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا زهکات له مالی بازرگانیدا هه‌یه ، به‌لگه‌یه له سه‌ر به‌خشینی په‌ها(مُطْلَق) ، وه‌کو ئه‌و ئایه‌ته‌کانی تر که فه‌رمان به به‌خشین ده‌کات به‌گشتی ، وه‌که هه‌ر له پاش ئه‌وه له هه‌مان ئایه‌تدا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی: ﴿ ... وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ... ﴾ واته: وه له‌وه‌یش که بۆمان ده‌ره‌یناون له زه‌ویه‌وه ببه‌خشن . وه له هه‌مان سووره‌تیشدا ئایه‌تی(٢٥٤) ده‌فه‌رمی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ .. ﴾ واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هه‌یناوه له‌و رۆژییه‌ی که پیمان داون ببه‌خشن .. . وه زانراویشه که‌وا زهکات پێویست نییه له سه‌ر هه‌موو ئه‌وه‌ی که له زه‌ویه‌وه ، وه له هه‌موو ئه‌و رۆژیانه‌ی که خوای گه‌وره ده‌یدات به‌ مرۆف ، مه‌گه‌ر به‌خشینی (مُطْلَق) ، به‌وه‌ی خۆی چه‌ندیک له ده‌ستی ده‌رده‌چیت بیدات ، بۆیه ئه‌و ئایه‌ته نابیته به‌لگه بۆ پێویست(وَاجِب) بوونی زهکاتی بازرگانی ، وه ووشه‌ی (مَا كَسَبْتُمْ) به‌گشتی هه‌موو (كَسَب)یک ده‌گرێته‌وه هه‌تا کرێکاری و... هتد ، که به‌ یه‌کرای(إِجْمَاع)ی زانایان زهکاتی تیدا پێویست نییه ، که‌وا بوو ئه‌و فه‌رمانه بۆ به‌خشینی گشتی‌یه که که‌وتوه‌ته ده‌ستی خۆی چه‌ندیک ببه‌خشی وه له‌چی کاتیکیشدا ببه‌خشیت .

وه ئه‌و فه‌رموودانه‌یش که ده‌یکه‌نه به‌لگه ، فه‌رمووده‌که‌ی (سَمْرَةُ بْنُ جُنْدَبٍ) (خوای لئ رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: ((أَمَّا بَعْدُ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجُ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نُعِدُّ لِلْبَيْعِ)) واته: پاشان ، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پی وه‌کرین که‌وا (صَدَقَةٌ) ده‌ر بکه‌ین له‌وه‌ی بۆ فرۆشتن ئاماده‌ی ده‌که‌ین [رواه ابو داود (۲/رقم/۱۵۶۲) وهذا لفظه والدارقطني(۲/۹/۱۲۷) والبزار حيث عزاه إليه ابن حجر في التلخيص(۲/۱۷۹) وقال: إن في إسناده جهالة ، وضعفه الألباني في الإرواء رقم(۸۲۷)].

وه فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو دَرٍّ) یش (خوای لئ رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((فِي الْإِبِلِ صَدَقَتُهَا وَفِي الْعَنَمِ صَدَقَتُهَا وَفِي الْبُرِّ صَدَقَتُهُ)) واته: له ووشتردا زه‌کاتی خۆی هه‌یه ، وه له مه‌پیشدا زه‌کاتی خۆی هه‌یه ، وه له (بَنَيشدا زه‌کاتی خۆی هه‌یه [رواه الحاكم(۱/۳۸۸) الدراقطني في السنن (۲/۲۷/۱۰۱) والبيهقي وقد وضعفه الحافظ في الفتح وفي التلخيص الحبير(۲/۱۷۹/۸۶۰)]. (البَنَ): جل و به‌رگه .

ئهم دوو فه‌رمووده‌یه هه‌ردوکیان (ضَعِيفٌ) ن و (سَنَدٌ) یکی (ثَابِتٌ) یان نییه ، بۆ یه‌که‌میان بپروانه [سلسلة الأحاديث الضعيفة (رقم: ۱۱۷۸)] وه بۆ دوومیشیان بپروانه [الأرواء: ۸۲۷]... وه ئه‌وه‌ی راست بیئت ئه‌وه‌یه که‌وا مائی بازرگانی زه‌کاتی تیدا پئویست نییه ، جا بۆ زیاتر تیگه‌یشتن له‌م مه‌سه‌له‌یه بپروانه [تمام المنة في التعليق فقه السنة) للشيخ الألباني (ل ۳۶۳-۳۶۸) و(الروضة الندية) لمحمد صديق حسن خان (۱/۴۷۶-۴۷۹) بتعليق محمد صبحي حلاق]. که زۆر به جوانی باسی ئهم مه‌سه‌له‌یه ده‌که‌ن ، هه‌روه‌ها ته‌ماشای [المطلى (لابن حزم (۶/۲۳۳-۲۴۰)] بکه که تیییدا (إِبْنُ حَرَمٍ) (په‌حمه‌تی خوای لئ بیئت) ئه‌وه ده‌سه‌لمیئیت که‌وا مائی بازرگانی زه‌کاتی تیدا نییه وه وه‌لامی به‌لگه‌ی هه‌موو ئه‌وانه ده‌داته‌وه که ده‌لئین زه‌کاتی تیدا پئویسته به شیوه‌یه‌کی زانیارانه‌ی وورد ، هه‌روه‌ها بپروانه [سبل الجرار) للشوکانی (۲/۲۶-۲۷)].

مه‌گه‌ر زه‌کاتی (مُطْلَقٌ) (۲۸۲) .

زه‌کات ده‌بیئت یه‌کی بدریئت

(المُسْتَحَقُّونَ لِلزَّكَاةِ)

ئه‌وانه‌ی که دروسته زه‌کاتیان پی بدریئت هه‌شت جور که‌سن خوای گه‌وره دیاریان ده‌کات (۳۸۳) : هه‌ژار (۳۸۴) ، وده‌ست کورت (۳۸۵) ،

(۳۸۲) که‌وا هەر چه‌ندیك نه‌فسی خوئی پیئی خوئش بیئت بیدات به‌ه‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی خوای گه‌وره له‌ سورته‌ی (البقره: ۲۶۷) دا ده‌فه‌رمی: ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ ﴾ واته: ببه‌خشن له‌ پاکترینی ئه‌وه‌ی ده‌ستان ده‌که‌ویت له‌ کاسبی کردنتاندا . وه له‌ به‌ر ئه‌و (أثر) انه‌ی که له‌ و باره‌یه‌وه هاتون ، پروانه ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی پیئشو له‌ (پ ۳۸۱) ئاماژه‌مان بۆی کرد .

(۳۸۳) له‌ سورته‌ی (التوبه: ۶۰) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ واته: زهکات ته‌نها بۆ ئه‌مانه‌یه : هه‌ژاران و که‌م ده‌ستان و کریکارانیک که _ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی _ کاری له‌ سه‌ر ده‌که‌ن ، و دلپراگراوان ، و بۆ ئازاد کردنی به‌نده ، و دانه‌وه‌ی قه‌رزى قه‌رزاران ، و بۆ ریگای خوای گه‌وره ، و بۆ ریپواران ، ئه‌مه ئه‌رکیکی خواجه ، وه خوای گه‌وره زانا ودانایه .

(۳۸۴) ئه‌و که‌سه‌یه که هه‌چی نییه و ناتوانییت کار بکات ، (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لی پازی بیئت) فه‌رموی: پیئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِعَنِي ، وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ)) واته: زهکات بۆ که‌سیک که لال نییه ده‌وله‌مه‌ند بیئت ، وه بۆ که‌سیکیش به‌ هه‌یز بیئت و توانای کار کردنی هه‌بیئت [رواه أبو داود (۲/رقم/۱۶۳۴) و الترمذی (۲/۸۱/۶۴۷) و غیرهما وهو حدیث صحیح ، پروانه الإرواء (۸۷۷) و صحیح الجامع (۷۲۰۱)].

(۳۸۵) ئه‌و که‌سه‌یه که هه‌یه‌تی به‌لام به‌شی ناکات ، (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) فه‌رموی: پیئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((لَيْسَ الْمَسْكِينُ بِهَذَا الطَّوَّافِ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ ، فَتَرُدُّهُ اللَّقْمَةَ وَاللُّقْمَتَانِ ، وَالتَّمْرَةَ وَالتَّمْرَتَانِ . قَالُوا: فَمَا الْمَسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَجِدُ غَنًى يُغْنِيهِ ، وَلَا يَفْطَنُ لَهُ فَيَتَصَدَّقُ عَلَيْهِ ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا)) واته: که‌م ده‌ست ئه‌و که‌سه نییه که‌وا به‌ سه‌ر که‌لکیدا ده‌سوورپیتته وه ، له‌م لاه تیکه و دوو تیکه‌ی بۆ دیت وه له‌و لایشه‌وه خورما و دوو خورمای بۆ دیت . ووتیان: ئه‌ی (مَسْكِينٍ) کی‌یه ئه‌ی پیئغه‌مبه‌ری خوا ؟ فه‌رموی: ئه‌و که‌سه‌یه که‌وا ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بیئت به‌شی بکات ، وه پیئشی نازانریت تا زهکاتی پی بدریت ، وه داوای هه‌چیش له‌ خه‌لکی ناکات [رواه مسلم (۲/۷۱۹/۱۰۳۹) و هذا لفظه و البخاری (۳/۳۴۱/۱۴۷۹) و غیره].

و کریکارانی زهکات^(۳۸۶) ، و دلپراگراوان^(۳۸۷) ،

(۲۸۶) ئەوانەى ديارى كراون بۆ كۆ كىردنەوہى زەكات ، ھەر لەو زەكاتە موچەيان بۆ ديارى دەكرىت ، وە دروستىش نىيە ئەو كرىكارانە لە خزم و كەس و كارى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوانەى كە زەكاتيان لە سەر ھەرامە ، لە بەر فەرمودەكەى (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ بْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ) كەوا خۆى (فَضْلُ بْنُ الْعَبَّاسِ) (خوایان لى پازى بىت) پۆيشتن بۆ لای پىغەمبەرى خوا (ﷺ) داوايان لى كىرد بىانكاتە كرىكار لە سەر زەكات ، ئەویش فەرمودى: ((إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِأَلِ مُحَمَّدٍ ، إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاحُ النَّاسِ)) واتە: بە راستى زەكات ھەلال نىيە بۆ موھەممەد و كەس و كارى موھەممەد ، چونكە ئەو چلكى خەلكى ھەرامە . [رواه مسلم (۱۰۷۲/۷۵۲/۲) وأبو داود (۲۹۶۹/۲۰۵/۸) مع العون].

وہ ئىمامى (نۆوى) لە شەرحى ئەم فەرمودەيەدا دەفەرمدى: واتاى (چلكى خەلكى) ئەوہى كەوا پاك كىردنەوہى مال و نەفسى خەلكى ، وەك خواى گەورە دەفەرمدى: ﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا ﴾ واتە: ئەى پىغەمبەرى خوا زەكاتيان لى ھەربگەر ، بۆ ئەوہى لاشەو دەرونيانى پى باك بكاتەوہ . جا ئەوہ وەكو شوڤردنى چلك و پىسى واىہ [شرح النووى (۲۵۱/۷)].

(۳۸۷) ھەندىكىان پىيان دەدرىت بۆ ئەوہى موسولمان بن ، وەك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە (صَفْوَانُ بْنُ أُمِيَّةٍ) دەدا لە دەستكەوتەكانى (حُنَيْنٍ) كە لەو كاتەدا ھىشتا ھەر (مُشْرِكٍ) بوو ، وەك خۆى دەلى: ((... فَلَمْ يَزَلْ يُعْطِينِي حَتَّى صَارَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ ، بَعْدَ أَنْ كَانَ أَبْغَضُ النَّاسِ إِلَيَّ)) واتە: جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەردەوام - پارەى - پى دەدام تا بووہ خۆشەويستىن كەس لە لام ، كە لە پىشدا لە ھەموو كەس زىاتر قىنم لى بوو [رواه مسلم (۱۰۷۲/۷۵۲/۲) وأبو داود (۲۹۶۹/۲۰۸/۸) وغيرهما].

وہ ھەندىكى تريان پىيان دەدرىت بۆ ئەوہى لە سەر موسولمان بوونەكەى جىگىر بىت ، وەك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە رۆژى (حُنَيْنٍ) دا بە كۆمەلىك لە سەرۆك ھۆزەكانى ھەربى دا ، وە دەيفەرمدى: ((إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ ، خَشِيَّةٌ أَنْ يَكُوبَهُ اللَّهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ)) واتە: من بە پىاوى وا پارەومال دەدەم ، كەسانى تر لەو خۆشەويستىن لە لام ، لە ترسى ئەوہدا خواى گەورە لە سەر سەر نەيخاتە ناو ئاگرى دۆزەخەوہ [رواه البخارى (۲۷/۷۹/۱) ومسلم (۱۵۰/۱۳۲/۱) وغيرهما].

وہ ھەندىكى تىرشىيان پىيان دەدرىت بۆ ئەوہى كەسانى تىرش وەكو ئەوان موسولمان بن ، وە ھەيشىانە بۆ ئەوہ پىيان دەدرىت تا وەكو بەرگرى لە سنوورى ولاتى

ئیسلام بکن ، بہ لَام لیرہدا ئو پرسیارہ دیتہ ریگامان ، ئایہ پاش وہفات کردنی پیغمبری خوا (ﷺ) ہر زہکاتیان پی ددریت یان نہ ؟
 لہمہدا زانایان جیاوازن (عُمَر وَعَامِرِ وَشَعْبِي) و کومہ لیکي تریش لہ زانایان دہفہرموون: پییان نادریت ، چونکہ خوی گہورہ ئیسلام و موسولمانانی دہسہ لاتدار کردہ و خہ لکی بؤ زہلیل کردون ... ، بہ لَام کومہ لیکي تر لہ زانایان دہفہرموون: پییان دہدریت ، چونکہ پیغمبری خوا (ﷺ) پاش رزگارکردنی مہککہ و شکاندنی (ہوآزن) یش ہر پییانی دہدا ، ئەمەیش جاری وا ہہیہ زہرورہ ، بؤیہ ہر پییان دہدریت .

وکویلہ^(۳۸۸) ، وقہرزار^(۳۸۹)

(۳۸۸) کومہ لیک لہ زانایان دہفہرموون : دہدریت بہو کویلانہی کہ خاوەنہکانیان نووسراویان بؤیان نووسیوہ ، کہوا ئەگەر ئەوہندہ پارہیان بؤ بینن رزگاریان دہکەن ، جا لہ مالی زہکات ئەوہندہیان پی دہدریت ، ئەمہ رای (حَسَنُ الْبَصْرِيِّ وَمُقَاتِلٌ وَعُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَسَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ) و کہسانی تریشہ ، وہ رای (شَافِعِي وَ لَيْثُ) یشہ ، بہ لَام (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَالْحَسَنُ) دہفہرموون: دہتوانریت بہندہی پی بکرپیت وئازاد بکریت ، ئەمەیش رای (أَحْمَدُ وَ مَالِكُ وَ إِسْحَاقُ) یشہ .

(۳۸۹) چہند جۆریکی ہہیہ ، ہہیانہ بؤ ئەوہی (مُشْكَلَه) یہک لہ نیوان موسولماناندا گہورہ نہ بیٹہوہ لہ بہر پارہو مالیک ، ئەم ئەو پارہیہ دہخاتہ سہری ئەستوی خوی و بؤیہ لہ سہری قہرزار دہبیٹ ، جا لہ مالی زہکاتی پی دہدریت تا وہکو قہرزاریکانی دہداتہوہ . وہ ہہیشیانہ قہرزکی کہوتوہتہ سہر و توانای دانہوہی نییہ ، ئەگەر چی ہہتا ئەو قہرزہیشی بہ ہوی تاوانیکہوہ تووش بوبیت ، بہ لَام بہ مہرجیک لی پی شیمان بوبیتہوہ ، ئەوہ لہ مالی زہکاتی پی دہدریت تا قہرزکەئ دہداتہوہ و ہچی لہ سہر نامینیت ، لہ بہر فہرمودہکەئ (قَبِيصَةَ بِنِ مَخْرِقِ الْهَلَالِي) (خوی لئ رازی بیت) کہوا فہرمووی: قہرزاریہک بہ سہرمدا کہوت بہ ہوی چاک کردنی نیوان دوو کومہ لہ موسولمانان ، جا ہاتم بؤ لای پیغمبری خوا (ﷺ) داوام لئ کرد یارمہتیم بدات ، ئەویش فہرمووی: ((أَقِمْ حَتَّى تَأْتِنَا الصَّدَقَةُ فَنَأْمُرَ لَكَ بِهَا)) واتہ: بمینہوہ تا زہکاتمان بؤ دیت ، جا فہرمانت بؤ دہکەین . جا (قَبِيصَةَ) فہرمووی : پاشان پیغمبری خوا (ﷺ) فہرمووی: ((يَا قَبِيصَةُ ، إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحُلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةً : رَجُلٌ تَحْمَلُ حَمَالَةً فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمْسِكُ ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ اجْتَا حَتَّ مَالَهُ فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ

قَوَامًا مِنْ عَيْشٍ - أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ - ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُومَ ثَلَاثَةَ
 مِنْ ذَوِي الْحِجَابِ مِنْ قَوْمِهِ ، لَقَدْ أَصَابَتْ فَلَانًا فَاقَةٌ ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ
 قَوَامًا مِنْ عَيْشٍ - أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ - ، فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ يَا قَبِيصَةَ
 سُحْتًا يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سُحْتًا)) واته: ئەى (قَبِيصَةَ) داوا(سوال) كردن حەلال نىيە تەنھا
 بۆ سى كەس نەبىت: بۆ پياويك نيوان موسولمانانى چاك كرديتەوه ، جا قەرزار بار بوويت
 ، ئەوه حەلالە بۆى تا ئەوهى دەست دەكەويتەوه ، پاشان دەست دەگریتەوه لە داوا كردن
 ، وه پياويك توشى بەلایەك بوويت ، مالهەكى تيا چوويت ، جا بۆى حەلالە داواى بۆ
 بکات ، تا خۆى دەگریتەوه و ژيانى پى هەلدەسیتەوه ، وه پياويك توشى هەژارى و
 پيوستیهكى وا هاتبیت ، كه سى كەسى ژير له هۆزهكەى بلین : به راستى فلان توشى
 هەژاریهكى زۆر هاتوو ، ئەوه حەلالە بۆى داوا بکات ، تا خۆى دەگریتەوه و ژيانى پى
 هەلدەسیتەوه ، جا جگە لەمانە داوا(سوال) كردن ئەى (قَبِيصَةَ) حەراره و خاوهنەكەى به
 حەراره دەخوات [رواه مسلم (۲/۷۲۲/۱۰۴۴) وأبو داود (۲/رقم/۱۶۴۰) وغيرهما].

وله ريگای خوادا^(۳۹۰) ، و ريڤوار^(۳۹۱) ، وه مهرجيش نىيە به هەموو جوړەکان
 بدریت ، با هەموویشيان لەو کاتەدا هەبن^(۳۹۲) .

(۳۹۰) ئەمە جەنگاوه رانى ريگای خوا دەگریتەوه ، ئەوانەى كه مووچەى تاييه تيان
 نىيە له لايەن دەوله تەوه ، وه له لای (أَحْمَدُ وَالْحَسَنُ وَإِسْحَاقُ) حەججيش هەر ريگای خوايه
 ، له بەر فەرمودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا فەرمووى : پيغه مبهرى خوا
 (ﷺ) ويستى حەجج بکات ، جا ئافره تىك به پياوه كەى خۆى ووت: حەجج پى بکه له گەل
 پيغه مبهرى خوادا (ﷺ) . ئەويش ووتى : هيچم نىيە حەجج پى بکه م له سەرى ،
 خيزانه كەشى پى ووت: له سەر فلانە وشترت حەجج پى بکه ، ووتى: ئەوه گيردراوه له
 پى خوا دا ، جا هاته لای پيغه مبهرى خوا (ﷺ) ووتى: خيزانه كەم (سَلَامُ) لى دەكات ، وه
 داواى لى كردووم له گەل تودا حەجج پى بکه م ، ووتى: حەجج پى بکه له گەل
 پيغه مبهرى خوا دا (ﷺ) ، جا منيش ووتم: هيچم نىيە حەجج پى بکه م له سەرى ، ئەويش
 ووتى: له سەر فلان وشترت حەجج پى بکه ، منيش ووتم : ئەوه گير دراوه له پى خوا دا
 . جا پيغه مبهرى خوايش (ﷺ) پى فەرموو: ((أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَحْجَجْتَهَا عَلَيْهِ كَانَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ)) واته: ئەگەر تۆ حەجج پى بکهى له سەرى ، ئەوهيش له پى خواى
 گەوره يه [رواه ابو داود (۲/رقم/۱۹۹۰) وغيره وهو حديث حسن صحيح ، بروانه صحيح أبى داود (۱۷۵۳)].

(۲۹۱) ئەو (مُسَافِر) ھەبە کە لە ولاتیکى نامۆ (غَرِيب) یى دایە ، وە ھیچیشی پى نىیە یارمەتی بدات لە سەر گەرانەو ھى بۆ ولاتەكەى خۆى ، جا لە مالى زەکات ئەو ھەندەى پى دەدریت کەوا بەشى بکات تا دەگەریتەو ھى بۆ ولاتى خۆى ، با لە شوینی خۆشیدا دەولەمەندبیت .

(۲۹۲) لە راستیدا خۆى گەرە کاتیک ئەو ھەشت جۆرە پیکەو ھەبەس دەکات لە ئایەتە کەدا ئەو ھى بۆ ئەو نىیە کە پىویستە بە سەر ھەموویاندا دابەش بکریت ، بە لکو بۆ دیاری کردنی ئەو جۆرە کەسانە ھەبە کە شایەنی ئەو ھەن زەکاتیان پى بدریت ، بۆیە ئەگەر کەسێک زەکاتی کەوتە سەر و بینى ھەموو جۆرەکان ھەن ، بەلام جۆریکیان زیاتر پىویستی پىیەتی دەتوانیت بیدات بەو ھەیان کە زۆرتر پىویستی پىیەتی ، چونکە ھیچ بەلگە ھەبە نەھاتوو ھەبە سەر ئەو ھى کەوا دەبیت بە سەر ھەر ھەموو جۆرەکاندا دابەش بکریت ، بۆ زیاتر تى گەیشتن لە مەسەلە ھەبە پروانە [الروضة النذبة شرح الدرر البهية/ لصديق حسن خان] کە بە جوانی ئەمە روون دەکاتەو ھە .

زەکاتی سەر فترە (زَكَاةُ الْفِطْرِ)

زەکاتی دانى سەر فترە پىویست (واجب) ھە ، لە سەر ھەموو موسولمانیکى دەسترو^(۲۹۳) ، کەوا لە جیاتی خۆى و ئەو کەسانە ھى بە خىویان دەکات لە موسولمانان بیدات^(۲۹۴) ، بۆ ھەر کەسێک نیو (صاع) گەنم یان (صاع) یك جۆیان خورما یان میوژ یان ھەر شتیک جى ئەو خواردنە بەگریتەو^(۲۹۵) ،

(۲۹۳) لە بەر فەرمودە کە ھى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) کەوا فەرمودى: ((فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ ، وَطَعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ فَمَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ ، وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ)) واتە: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) زەکاتی سەر فترە ھى فەرزد کرد پا کردنەو ھەبەس بىت بۆ روژو ھەوان لە قسە ھى ھیچ و پوچ و خراپ و خواردنیکیش بىت بۆ کەم دەستان ، جا ھەر کەسێک پىشى نوژی جەژنى رەمەزان بیدات ئەو زەکاتیکى ھەرگىراو ھەبە ھەر کەسێکیش پاش نوژی بیدات ئەو بەخشینیکە لە بەخشینەکان - واتە بە زەکات ناژمیریت - [رواه أبو داود (۲/رقم/۱۶۰۹) وابن ماجة (۱/۱۸۲۷/۵۸۵) وغيرهما وهو حديث حسن ، برواه الإرواء (۸۴۲) وصحيح أبي داود (۱۴۲۷) وصحيح ابن ماجة (۱۴۸۰)].

لهم فہرموودہوہ بؤمان دہردہکہوئیت کہوا سہرفترہ خواردنیکہ بؤ دہست کورتان(المساکین) ، کہ ہندیک خواردنیاں ہہیہ بہلام بہشیان ناکات ، کہوا بوو ئیتر چؤن لہ سہر کہسیک فہرزہ کہ شتیک لہ خواردنی شوو و پؤژیک زیاتری ہہبیت ، کہ گوامانی تیدا نییہ ئہوہ ہہژار(فقیر) ہ ، کہ حالی لہ کہم دہست خراپترہ ، بؤیہ ئہوہی راست بیت لہم مہسہلہیہدا ئہوہیہ کہ زہکاتی سہر فترہ لہ سہر ئہوانہ پیویست(واجب) ہ کہ دہستیان دہروات ، بؤ ئہوہی بیدہن بہوانہی دہستیان ناروات ، تا وکو بتوانن لہ پؤژی جہژندا ہموو پیکہوہ ژیانیکی خویش بہ سہر بہرن ، نہک ہہژاران خواردنہکانیان بہ یہکتری بدہن یان (حل شرعی) بکہن کہ لہ راستیدا ئہوہ فیلہ نا شہریہ ، وہ ئایینی پیروزی ئیسلام لئی بہرییہ !!

(۳۹۴) لہ بہر فہرموودہکہی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فہرمووی: ((فرض رسول الله (ﷺ) زكاة الفطر صاعاً من تمر أو صاعاً من شعير على العبد والحر ، والذکر والأنتی ، والصغیر والكبیر من المسلمین ، وأمر بها أن تؤدی قبل خروج الناس إلى الصلاة)) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) زہکاتی سہرفترہی فہرز کرد (صاع) یک لہ خورما یان (صاع) یک لہ جو لہ سہر ہموو بہندہ و ئازادیک وہ نیر و میہک وہ منال و گورہیہک لہ موسولمانان ، وہ فہرمانی پی کرد کہوا لہ پیش دہرچوون بؤ نوئیژی جہژنی رہمہزان _ بدریت [رواہ البخاری (۱۵۰۳/۳۶۷/۳) ومسلم (۹۸۶/۶۷۹/۲) وغیرہما].

وہ لہ فہرموودہیہکی تردا (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیت) فہرمووی: ((أمر رسول الله (ﷺ) بصدقة الفطر عن الصغیر والكبیر والحر والعبد ممن تمون)) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمانی بہ زہکاتی سہر فترہ کرد بؤ ہموو منال و گورہیہک و ئازادو بہندہیہک لہوانہی بہ خویان دہکہن [رواہ الدارقطنی (۱۲/۱۴۱/۲) والبیہقی (۱۶۱/۴) وهو حدیث صحیح بروانہ الإرواء رقم (۸۳۵)].

(۳۹۵) لہ بہر فہرموودہکہی (تعلبہ بن صعیر) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمووی: ((أدوا صاعاً من بر أو قمح بین اثنتین أو صاعاً من تمر أو صاعاً من شعير عن كل حر وعبد وصغیر وكبیر)) واتہ: (صاع) یک گہنم بؤ دوو کہس بدہن ، یان (صاع) یک لہ خورما یان (صاع) یک لہ جو بؤ ہموو ئازادو بہندہیہک و بچوک و گورہیہک [أخرجه أحمد (۴۳۲/۵) ورجاله کلہم ثقات وله شاهد آخر عند الدارقطنی (۱۵۱/۲) عن جابر بسند صحیح ، بروانہ صفة صوم النبی (ﷺ) فی رمضان لسلم الہلالی وعلی حسن (۱۰۵)].

وہ فہرموودہکہی (عروہ بن الزبیر) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فہرمووی: ((أن أسماء بنت أبي بكر كانت تخرج على عهد رسول الله (ﷺ) عن أهلها - الحر منهم

وَالْمَمْلُوكُ - مُدَّيْنٍ مِنَ الْحُنْطَةِ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ، بِالْمَدِّ أَوْ بِالصَّاعِ الَّذِي يَقْتَاتُونَ بِهِ ((واته: (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لى پازى بیټ) له کاتى پیغه‌مبه‌رى خوادا (ﷺ) زه‌کاتى سه‌رفته‌ی دهر ده‌کرد له جیاتى که‌سو و کارى - نازادو به‌نده‌یان - دوو گوئیل (نیو صاع) له گه‌نم یان (صاع) ټک له خورما به گوئیل یان بهو (صاع) ى که پیوانه‌یان پی ده‌کرد [أخرجہ الطحاوی (٤٣/٢) وهذا لفظه وابن شيبه وأحمد وسنده صحيح على شرط الشيخين برواه تمام المنه للألباني (ل: ٣٨٧)].

وه بو چوونى (إِبْنُ تَيْمِيَّةَ) له [الأختيارات (ل: ٦٠)] يش هه‌ر ئه‌وه‌په که به گه‌نم نیو (صاع) ه ، وه رای (إِبْنُ الْقَيْمِ) ى قوتابیشیتى وه حه‌نه‌فیکان و (سُفْيَان) و (إِبْنُ مُبَارِك) وخه‌لکى (كُوفَةَ) يش ئه‌و رایه‌یان هه‌یه که له گه‌نمدا نیو (صاع) ه ، وه له‌وانى تردا (صاع) ټکه .

وه فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لى پازى بیټ) که‌وا فه‌رمووى: ((كُنَّا نُخْرَجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ)) واته: ئی‌مه زه‌کاتى سه‌رفته‌مان دهرده‌کرد - له سه‌رده‌مى پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) - (صاع) ټک له خواردن ، یان (صاع) ټک له جو ، یان (صاع) ټک له خورما ، یان (صاع) ټک له که‌شک ، یان (صاع) ټک له میوژ [رواه البخاری (٣/١٥٠٦/٣٧١) ومسلم (٢/٦٧٨/٩٨٥) وغيره]. جا که ده‌لئ له (طعام) (صاع) ټکمان دهرده‌کرد ، (حَطَّابِي) ده‌فه‌رمئ: مه‌به‌ست له (طعام) لی‌ره‌دا گه‌نمه ، به‌لام (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) وه‌لامى ده‌داته‌وه به‌وه‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لى پازى بیټ) له پیشدا به‌گشتى باسى (طعام) ده‌کا ، پاشان (تَفْسِيرِ) ى (طعام) ه‌که ده‌کات ، پاشان (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) ده‌هینیته‌وه که له لای (البخاری) به‌م (لَفْظ) ه‌هاتوه: ((كُنَّا نُخْرَجُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ - قَالَ أَبُو سَعِيدٍ - وَكَانَ طَعَامُنَا الشَّعِيرُ وَالزَّبِيبُ وَالْأَقِطُ وَالنَّمْرُ)) واته: له سه‌رده‌مى پیغه‌مبه‌رى خوا دا (ﷺ) ئی‌مه زه‌کاتى سه‌رفته‌مان دهرده‌کرد (صاع) ټک خواردن _ أبو سعید فه‌رمووى: _ وه خواردنئ ئی‌مه له‌و کاته‌دا جو و میوژ و که‌شک و خورما بوو . پاشان (الْحَافِظُ إِبْنُ حَجْرٍ) بو فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) چه‌ند ریگا و (لَفْظ) ټکی تر ده‌هینیته‌وه پاشان ده‌فه‌رمئ: ئه‌م ریگایانه هه‌موو به‌لگه‌ن که مه‌به‌ست به (طعام) له فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) دا گه‌نم نییه ، جا له‌وانه‌یه مه‌به‌ست گه‌نمه شامئ (زورات) بیټ ، چونکه ئه‌وه زیاتر ناسراوه لای خه‌لکى حجاجزى ئیستا ، وه زیاتر ئه‌وه (قوت) یانه [بروانه تمام المنه (ل ٣٨٦)].

وہ بۆ زانینی ئەندازەى (صاع) ، بپوانە (پ ۳۶۱) .

پیش نوێژى جەژنى رەمەزان^(۳۹۶) ، بیدات بە هەژار و دەست کورتى
موسلمانان^(۳۹۷) ، وە دروستە یەك دوو پوژیک پیشى پوژى جەژنیش بدریت^(۳۹۸) ،
بەلام دروست نییە دوا بخریت بۆ دواى نوێژى جەژن^(۳۹۹) .

(۳۹۶) لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (پ ۳۹۳) و
پ ۳۹۴).

(۳۹۷) لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (پ ۳۹۳).
(۳۹۸) لە بەر فەرموودەكەى (نَافِعٍ) (رەحمەتى خوى لى بیئت) كەوا (إِبْنُ عَمْرٍ
(خوایان لى پازى بیئت) دەیدا بەوانەى وەریان دەگرت ، وە پیش پوژى جەژنى رەمەزان بە
پوژى یان دوو پوژ دەیان دا [رواه البخارى (۳/۲۷۵/۱۵۱۱)].
(۳۹۹) لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (پ ۳۹۳).

بەشى پینچ یەك (بَابُ الْخُمْسِ)

پینچ یەك(---) پیویست(وَأَجِب) دەبیئت لە دەست كەوتى
جەنگ(الْغَنِيمَةُ)دا^(۴۰۰) ، وە لە گەنجینهى شاراو(الرِّكَان)دا^(۴۰۱) .

(۴۰۰) لە بەر فەرموودەى خوى گەرە لە سورەتى (الأنفال: ۴۱)دا كە دەفەرمى:
﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ ...﴾ واتە: ئەى موسولمانان بزائن كەوا ئەوەى دەستتان دەكەوێت - لە جەنگ
دا - ئەو پینچ یەكى(---) بۆ خویە و بۆ پیغمبەرى خویە و بۆ خزمان و هەتیوان و كەم
دەستانە ...

(۴۰۱) (رِكَان): ئەو پارە و ماله شاراوەى كاتى نەفامیە كە ئیستا خاوەنى نییە ، ئەگەر
بدرۆزیتەو پینچ یەكى(---) تیدا پیویست(وَأَجِب) دەبیئت بە بى دانانى پادە(نِصَاب)ى
زەكات یان تیپەر بوونى سال(حَوْل) بە سەریدا ، بەلكو هەر بە دۆزینەوہى پینچ یەك ( )ەكە

پێویست دەبێت لە سەری ، لە بەر فەرموودەکەس (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی پازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((... وَفِي الرِّكَانِ الْخُمْسِ)) واتە: ... وه له دۆزینەوهی مائی شاراوهدا پینچ یهك (---) ههیه [رواه البخاری (۱۴۹۹/۳۶۴/۳) ومسلم (۱۷۱۰/۱۳۳۴/۳) وابن ماجه (۲۵۰۹/۸۳۹/۲) والنسائي وغيرهم].

تییینی:

وه چۆنیتی دابهش کردنیشی دهکهوئته دست پيشهوا(امام) کهوا به پیسی بهرژه وهندی(مصلحة)ی موسولمانان دابهشی دهکات .

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئەوه بهشی زەکاتیش کۆتایی پی هات وئێستا دست به بهشی

رۆژوو دهکهین .

